II

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana nav obligāta)

LĒMUMI

KOMISIJA

KOMISIJAS LĒMUMS

(2007. gada 20. novembris)

par valsts atbalstu C 36/A/06 (*ex* NN 38/06), ko Itālija sniegusi uzņēmumiem *ThyssenKrupp*, *Cementir* un *Nuova Terni Industrie Chimiche*

(izziņots ar dokumenta numuru K(2007) 5400)

(Autentisks ir tikai teksts itāļu valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2008/408/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas zonas līgumu un jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

pēc tam, kad ieinteresētajām personām ir lūgts iesniegt apsvērumus saskaņā ar iepriekš minētajiem pantiem [1], un ņemot vērā šos apsvērumus,

tā kā:

I. PROCEDŪRA

(1) Sakarā ar lietu C-13/06 (*ex* N 587/2005) "Preferenciāli tarifi elektroenerģijas piegādei energoietilpīgiem uzņēmumiem Sardīnijā", Komisija uzzināja, ka pagarināti divi pasākumi, ar kuriem piešķir preferenciālu elektroenerģijas tarifu. Pagarinājums tika piešķirts saskaņā ar 11. panta 11. punktu Dekrētā Nr. 35/2005, kas pārveidots par 2005. gada 14. maija Likumu Nr. 80 (turpmāk – Likums Nr. 80/2005), un īstenots, iepriekš nepaziņojot par to Komisijai. Atbalsta saņēmēji ir alumīnija ražotājs *Alcoa* un *Società Terni* trīs tiesību pārņēmēji uzņēmumi: *Terni Acciasi Speciali, Nuova Terni Industrie Chimiche* un *Cementir* (turpmāk – "uzņēmumi *Terni*").

(2) Ar 2005. gada 23. decembra vēstuli Komisija pieprasīja Itālijas iestādēm informāciju, un tās nosūtīja atbildes vēstuli 2006. gada 24. februārī. 2006. gada 2. marta un 27. aprīļa vēstulēs Itālijas iestādes sniedza papildu informāciju.

(3) Ar 2006. gada 19. jūlija vēstuli Komisija informēja Itāliju par savu lēmumu uzsākt EK Līguma 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru saistībā ar abām atbalsta shēmām (Lieta C-36/06).

(4) Komisijas lēmums uzsākt procedūru tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* [2]. Komisija aicināja ieinteresētās personas iesniegt apsvērumus par minētajiem pasākumiem.

(5) Itālija iesniedza savus apsvērumus ar 2006. gada 25. oktobra vēstuli. Ar 2006. gada 9. novembra un 7. decembra vēstulēm tika iesniegta papildu informācija.

(6) Komisija saņēma apsvērumus no ieinteresētajām personām. Tā tos pārsūtīja Itālijai, dodot tai iespēju atbildēt. Itālijas apsvērumi tika saņemti ar 2006. gada 22. decembra vēstuli.

[1] OV C 214, 6.9.2006., 5. lpp.

[2] Skatīt 1. zemsvītras piezīmi.

(7) Komisija pieprasīja papildu informāciju ar 2007. gada 20. februāra vēstuli, un Itālija to nosūtīja ar 2007. gada 16. aprīļa, 10. maija un 14. maija vēstulēm.

(8) Lieta 2007. gada 18. septembrī tika sadalīta A daļā, kas attiecas uz trīs uzņēmumiem, kuri radušies, sadaloties *Società Terni* (uzņēmumi *Terni*), un B daļā, kas attiecas uz uzņēmumu *Alcoa*. Šis lēmums attiecas tikai uz preferenciāla tarifa piešķiršanas pagarinājumu uzņēmumiem *Terni*.

(9) Šajā lēmumā nav iekļauta sarakste, kas attiecas uz uzņēmumu *Alcoa*.

II. SĪKS PASĀKUMA APRAKSTS

(10) Likuma Nr. 80/2005 11. panta 11. punkts nosaka termiņa pagarinājumu diviem pasākumiem, ar kuriem piešķir spēkā esošā vispārējā tarifa samazinājumus elektroenerģijas piegādei. Šo divu atbalsta pasākumu saņēmēji, kas ir dažāda rakstura un tiks apskatīti atsevišķi, ir alumīnija ražotājs *Alcoa* no vienas puses un trīs uzņēmumi, kas radušies, sadaloties *Società Terni*, no otras puses.

Sākotnējais pasākums un tā pirmais pagarinājums

(11) Itālija nacionalizēja elektroenerģijas nozari ar 1962. gada 6. decembra Likumu Nr. 1643 (turpmāk – nacionalizācijas likums). Likums paredzēja nodot esošās Itālijas spēkstacijas jaunizveidotam valsts uzņēmumam *ENEL*, kas kļūtu par monopoluzņēmumu elektroenerģijas ražošanā, sadalē un piegādē.

(12) Nacionalizācijas brīdī *Società Terni* bija valsts uzņēmums, kas ražoja tēraudu, cementu un ķimikālijas. Valsts kontrolēja uzņēmumu ar valsts akciju sabiedrībai *IRI* un valsts uzņēmumu grupai *Finsider* piederošo lielāko akciju daļu. *Società Terni* piederēja tās ekspluatēta hidroelektrostacija. Lielākā daļa saražotās elektroenerģijas tika izmantota uzņēmuma ražošanas procesos.

(13) Nacionalizācijas likums kā vispārēju noteikumu paredzēja, ka uzņēmumi, kas ražo elektroenerģiju galvenokārt pašu patēriņam (pašražotāji), neietilpst nacionalizācijā un var paturēt savus enerģijas ražošanas aktīvus ([3]). Kaut arī uzņēmumam *Società Terni* bija pašražotāja statuss, tā elektroenerģijas aktīvi tika nacionalizēti, jo tam bija stratēģiska nozīme Itālijas apgādē ar elektroenerģiju. Pāreja uz *ENEL* bija noteikta nacionalizācijas likuma 4. panta 5. punkta ceturtajā ievilkumā.

(14) Ar Itālijas Republikas prezidenta Dekrētu Nr. 1165/63 Itālija piešķīra uzņēmumam kompensāciju par elektroenerģijas aktīvu nodošanu. Kompensācija tika izsniegta preferenciāla elektrības tarifa veidā, ko bija paredzēts piemērot no 1963. gada līdz 1992. gadam.

(15) *Società Terni* 1964. gadā tika sadalīts trijos uzņēmumos: tērauda ražotājs *Terni Acciai Speciali*, ķimikāliju ražotājs Nuova *Terni Industrie Chimiche* un cementa ražotājs *Cementir*. Šos uzņēmumus vēlāk privatizēja un nopirka attiecīgi *ThyssenKrupp, Norsk Hydro* un *Caltagirone*.

(16) Kā norādīts šā lēmuma 1. punktā, šos tiesību pārņēmējus uzņēmumus turpmāk tekstā sauks par "*uzņēmumiem Terni*", bet sākotnējo uzņēmumu sauks par "*Società Terni*". Vispirms *Società Terni* un vēlāk uzņēmumiem Terni piemēroto tarifu sauks par "*Terni* tarifu".

(17) Preferenciālo tarifu ar tiem pašiem noteikumiem turpināja piemērot trim uzņēmumiem *Terni*. Galvenais atbalsta saņēmējs (attiecībā uz subsidētās elektroenerģijas daudzumu gan absolūtā izteiksmē, gan proporcionāli uzņēmuma kopējam elektroenerģijas patēriņam) ir *ThyssenKrupp*.

(18) Īpašā tarifa piemērošanas ilgums sakrita ar kopējo hidroelektrisko koncesiju termiņu ([4]) Itālijā, kam bija jābeidzas 1992. gadā. Paša uzņēmuma *Società Terni* hidroelektriskā koncesija izņēmuma kārtā bija piešķirta uz 60 gadiem (parasto 30 gadu vietā), un tās termiņam bija jābeidzas 80. gadu beigās.

(19) Itālija 1991. gadā pagarināja esošās hidroelektriskās koncesijas līdz 2001. gadam ar 1991. gada 9. janvāra Likumu Nr. 9 "Jaunā valsts enerģijas plāna ieviešanas noteikumi: institucionālie aspekti, hidroelektrostacijas un tīkli, ogļūdeņraži un ģeotermiskā enerģija, pašražotāji un finanšu noteikumi" (turpmāk – Likums Nr. 9/1991). Ar minētā likuma 20. panta 4. punktu Itālija preferenciālo tarifu līdz 2001. gadam pagarināja arī uzņēmumiem *Terni*. Turpmākajos sešos gados (no 2002. līdz 2007. gadam) uzņēmumiem *Terni* subsidētās enerģijas relatīvais daudzums bija pamazām jāsamazina (pakāpeniska samazināšana), lai līdz 2007. gada beigām tarifa priekšrocību vairs nebūtu.

([3]) Likuma Nr. 1643/62 4. panta 6. punkta pirmā ievilkuma a) un b) apakšpunkts.

([4]) To uzņēmumu darbības pamatā, kuri izmanto valsts ūdeni enerģijas ražošanā, ir koncesija (*concessione di derivazione idroelettrica*), kas izsniegta uz laiku. Tās termiņš (Itālijā parasti trīsdesmit gadi) ir pietiekams, lai ļautu uzņēmumiem atpelnīt ieguldījumus. Kad koncesijas izbeidzas, tās piešķir no jauna, pamatojoties uz pārskatāmu atlases procedūru.

(20) Likumā Nr. 9/1991 bija ietverts daudz noteikumu, no kuriem daži bija saistīti ar valsts atbalstu. Likumu Nr. 9/1991 paziņoja Komisijai kopā ar Likumu Nr. 10/1991 "Valsts enerģijas plāna ieviešanas noteikumi attiecībā uz enerģijas efektivitāti, enerģijas taupīšanu un atjaunīgo enerģijas avotu attīstību". Komisija atzina abos likumos paredzēto atbalstu par saderīgu ar 1991. gada valsts atbalsta noteikumiem ([5]).

Terni tarifa uzbūve

(21) *Società Terni* preferenciālā tarifa nosacījumi tika izklāstīti Itālijas Republikas prezidenta Dekrēta Nr. 1165/63 "1962. gada 6. decembra Likuma Nr. 1643 1. panta 1. punktā minētajām darbībām izmantoto *"Terni – società per l'Industria e l'Elettricità S.p.A."* aktīvu nodošana *Ente Nazionale per l'Energia Elettrica (ENEL)*" 6., 7. un 8. pantā (turpmāk – DPR 1165/1963). DPR 1165/1963 noteica, ka *ENEL* jāapgādā *Società Terni* ar noteiktu elektroenerģijas daudzumu (1 025 000 MWh gadā), kas bija vienāds ar uzņēmuma elektroenerģijas patēriņu 1961. gadā, un papildu daudzumu (595 000 MWh gadā), kas atbilda plānotajam papildu patēriņam, ņemot vērā 1962. gada ieguldījumus, kuru ieviešana vēl nebija pabeigta.

(22) Preferenciālo tarifu aprēķināja, salīdzinot divas alternatīvas metodes un izdevīgāko no tām piemērojot uzņēmumam:

a) 1. alternatīva bija balstīta uz vidējo elektrības cenu, ko *Società Terni* ražošanas nozares maksāja uzņēmuma elektroenerģijas nozarei (kas bija vienāda ar *Terni* hidroelektrostacijā ražotās elektroenerģijas ražošanas izmaksām);

b) 2. alternatīva bija pielīdzināta *ENEL* cenai, ko maksāja tāda paša profila klients (pašražotājs) kā *Società Terni*.

(23) Praksē pirmā metode tika izmantota līdz 2000. gadam, kad elektroenerģijas tirgus liberalizācijā mainītās Itālijas tarifu struktūras dēļ bija jāpāriet uz otro metodi.

(24) 1997. gadā sākās tarifu struktūras rūpīga pārbaude un tika ieviests strukturēts tarifs, kas sastāvēja no divām daļām: A daļa bija fiksētās un vispārējās izmaksas, B daļa – mainīgās izmaksas. No 2000. gada 1. janvāra Terni tarifs tika piešķirts kompensējošās komponentes veidā (*componente compensativa*), kas tika aprēķināta kā visu to tarifa komponenšu summa, kuras *Terni* kā (faktiskam) pašražotājam nebija jāmaksā (visa B daļa un mazliet no A daļas). Šī metode atbilst otrajai Dekrētā Nr. 1165/63 aprakstītajai alternatīvajai metodei.

([5]) Valsts atbalsts NN 52/91, vēstule SG(91) D/15502.

(25) Šajā tabulā parādīta uzņēmumiem *Terni* par preferenciālu cenu piegādātā elektrības un enerģijas daudzuma pakāpeniska samazināšana no 2002. gada līdz 2007. gadam.

Gads	GWh	MW
2001	1 620	270
2002	1 389	231
2003	1 157	193
2004	926	154
2005	694	116
2006	463	77
2007	231	39

Tarifa termiņa otrais pagarinājums

(26) Ar Likuma Nr. 80/2005 11. panta 11. punktu Itālija nolēma pārtraukt minēto pakāpenisko samazināšanu un vēlreiz pagarināt preferenciālā *Terni* tarifa piemērošanu līdz 2010. gadam. Likuma 11. panta 13. punktā tika noteikts, ka šo pasākumu piemēro no 2005. gada 1. janvāra. Neilgi pēc tam hidroelektriskās koncesijas tika vispārēji pagarinātas līdz 2020. gadam ([6]).

(27) Otrais tarifa pagarinājums ir pasākums, par kuru Komisija ir uzsākusi oficiālo izmeklēšanas procedūru saskaņā ar Līguma 88. panta 2. punktu un kurš ir šā lēmuma priekšmets.

(28) Likumā Nr. 80/2005 noteikts, ka līdz 2010. gadam attiecībā uz piegādātajiem elektroenerģijas daudzumiem (kopā 926 GWh trijiem uzņēmumiem *Terni*) un cenām (EUR 0,0132/kWh) uzņēmumiem *Terni* tiks piemērots tāds pats režīms kā līdz 2004. gada 31. decembrim. Piegādātās elektroenerģijas daudzums šobrīd ir sadalīts šādi: *ThyssenKrupp* – 86 %, *Nuova Terni Industrie Chimiche* – 10 %, *Cementir* – 4 %.

(29) Elektroenerģijas un gāzes aģentūras (*AEEG*) interpretētais un īstenotais Likums Nr. 80/2005 izveidoja arī indeksācijas mehānismu, ar kuru no 2006. gada 1. janvāra preferenciālo tarifu katru gadu paaugstina atbilstīgi cenu paaugstinājumam, ko fiksē Eiropas enerģijas biržas Amsterdamā un Frankfurtē, ne vairāk par 4 % gadā.

([6]) Likuma Nr. 266/2005 1. panta 285. punkts.

Finansēšanas mehānisms

(30) *Terni* preferenciālo tarifu sākotnēji noteica un finansēja valsts uzņēmums *ENEL*, kuram bija monopolstāvoklis elektroenerģijas ražošanā, pārvadē, importēšanā, sadalē un piegādē Itālijā.

(31) Elektroenerģijas tirgu pamazām liberalizējot 2002. gadā, *ENEL* monopolstāvokli zaudēja, un preferenciālo tarifu sistēmu finanšu slogs no *ENEL* tika pārcelts uz visiem elektroenerģijas lietotājiem ([7]). Kompensējošās komponentes uzņēmumiem *Terni* aizmaksāja elektroenerģijas izplatītāji, kuriem tās pēc tam atmaksāja valsts iestāde *Cassa Conguaglio per il Settore Elettrico* (Elektrības nozares izlīdzināšanas fonds, turpmāk – "*Cassa Conguaglio*") ar parafiskālas nodevas palīdzību, kuru iekasēja ar A4 elektrības tarifa komponenti, kas ir viena no izmaksu vienībām elektrības rēķinā.

(32) *AEEG* 2004. gadā izlēma pilnībā nodot īpašo tarifu shēmu administratīvo pārvaldību *Cassa Conguaglio* ([8]). No 2004. gada septembra uzņēmumi *Terni* par iegādāto elektroenerģiju (liberalizētajā tirgū) maksā tirgus cenu un saņem no *Cassa Conguaglio* kompensāciju, kas atbilst starpībai starp samaksāto cenu un tiem piemērojamo preferenciālo cenu (kompensējošā komponente), atņemot transporta, mērīšanas un tirdzniecības izmaksas. Izmaksas sedz elektroenerģijas patērētāji Itālijā iepriekš 31. punktā minētās parafiskālās nodevas veidā.

***AEEG* dotā garantija**

(33) Pēc tam kad Komisija uzsāka oficiālo izmeklēšanas procedūru, *AEEG* ar *Delibera* Nr. 190/06 uzņēmumiem *Terni* Likumā Nr. 80/2005 paredzētos maksājumus nodrošināja pret atbalsta atlīdzināšanas risku.

(34) Tajā pašā *Delibera AEEG* paredzēja alternatīvu iespēju 2006. gadā izmaksāt avansā atbalsta summu, kas būtu jāizmaksā līdz iepriekšējā tarifa piemērošanas beigu posmam (2007. gadā) saskaņā ar Likumu Nr. 9/1991. *AEEG* neprasīja garantiju par šīm summām. Uzņēmumi Terni atbalstīja šo pieeju, un *AEEG* to ieviesa.

([7]) *Delibera AEEG* Nr. 228/01.
([8]) *Delibera AEEG* Nr. 148/04.

(35) Izņemot iepriekš 34. punktā minētos avansa maksājumus, visus citus saskaņā ar Likumu Nr. 80/2005 *Cassa Conguaglio* izsniegtos maksājumus uzņēmumiem sedz garantija.

III. LĒMUMS UZSĀKT PROCEDŪRU SASKAŅĀ AR EK LĪGUMA 88. PANTA 2. PUNKTU

(36) Komisijas lēmums uzsākt oficiālu izmeklēšanu bija balstīts uz 37.–41. punktā aprakstītajiem iemesliem.

(37) Komisija izteica šaubas, vai preferenciālo tarifu var uzskatīt par kompensējošu pasākumu, jo *Società Terni* nacionalizācijas brīdī bija valsts uzņēmums. Tā kā valsts nevar ekspropriēt pati sev, Komisijai bija šaubas, vai *Società Terni* aktīvu nodošanu ENEL var uzskatīt par ekspropriāciju, par kuru *Società Terni* pienākas kompensācija, un izteica hipotēzi, ka šo nodošanu varētu uzskatīt vienkārši par valsts aktīvu pārstrukturēšanu.

(38) Komisija norādīja, ka, pat pieļaujot kompensācijas pasākumu, saglabātos šaubas par kompensācijas proporcionalitāti *Società Terni* ciestajam finansiālajam kaitējumam. Komisija īpaši izteica šaubas, vai pēc 44 gadiem kompensācija joprojām būtu attaisnota.

(39) Komisija uzsvēra, ka tarifa būtība liekas mainījusies, kopš *ENEL* vairs nepārvalda shēmu un neuzņemas tās radīto finanšu slogu.

(40) Komisijas lēmums uzsākt procedūru bija balstīts arī uz EOTK Lēmumu 83/396. Komisijas 1983. gada 29. jūnija Lēmums par atbalstu, ko Itālijas valdība plāno piešķirt konkrētiem tērauda ražotājiem ([9]), ar kuru atbalstu liedza *Società Terni*, un Tiesas spriedums lietā C 99/92 ([10]), ar ko Tiesa atbalstīja iepriekš minēto EOTK Lēmumu, ir pierādījums, ka Terni tarifs jau atzīts par valsts atbalstu.

([9]) OV L 227, 19.8.1983., 24. lpp.
([10]) Eiropas Kopienu Tiesas spriedums lietā *Terni SpA* un *Italsider* pret *Cassa Conguaglio per il settore elettrico* par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, Lieta C-99/92, [1994] ECR, I–00541. lpp.

(41) Lēmumā par procedūras uzsākšanu tika norādīts arī tas, ka *ThyssenKrupp* vēl nav atmaksājis Itālijas piešķirto valsts atbalstu, kas tika atzīts par nesaderīgu ([11]), un tādējādi saskaņā ar *Deggendorf* ([12]) judikatūru nevar saņemt nekādu turpmāku valsts atbalstu.

IV. IEINTERESĒTO PERSONU PIEZĪMES

Uzņēmumu *Terni* piezīmes

(42) Lielākā daļa uzņēmumu *Terni* iesniegto apsvērumu par *Società Terni* kā *ente pubblico economico* (valsts ekonomiskas struktūrvienības) darbību, uzņēmuma aktīvu nodošanas darbības raksturu, tarifa kompensējošo raksturu, EOTK Lēmuma interpretāciju un Eiropas Kopienu Tiesas nolēmumu, kā arī *Cassa Conguaglio* lomu gandrīz sakrīt ar Itālijas apsvērumiem, kas izklāstīti 52.–69. punktā. Tāpēc 43.–51. punktā tiks minēts tikai ieskats uzņēmumu *Terni* apsvērumos un daži papildus iesniegtie elementi.

Kompensācijas raksturs

(43) Kā apgalvo uzņēmumi *Terni*, tarifs ir likumīga kompensācija, kas *Società Terni* tika piešķirta pēc tās aktīvu ekspropriācijas, un to nevar uzskatīt par valsts atbalstu.

Kompensācijas atbilstība

(44) Attiecībā uz kompensācijas atbilstību uzņēmumi *Terni* atgādina tarifa vēsturi, atzīmējot, ka visi *Terni* tarifa pagarinājumi pēc 1991. gada tika piešķirti reizē ar vispārējo hidroelektrisko koncesiju atjaunošanu citiem ražotājiem, un tādējādi saskaņā ar principu, ka nedrīkst pastāvēt diskriminācija starp *Terni* un citiem pašražotājiem, kuriem nav veikta ekspropriēšana, un kuri attiecīgi var turpināt ražot un patērēt elektroenerģiju par ļoti zemu cenu.

(45) Uzņēmumi *Terni* atzīmē arī to, ka zemāka elektroenerģijas tarifa veidā saņemtie finanšu līdzekļi nekad nav pārsnieguši starpību starp enerģijas cenu tirgū un pašu saražotās elektroenerģijas cenu.

Ietekme uz tirdzniecību

(46) Uzņēmumi *Terni* apgalvo, ka pasākums neietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm šādu iemeslu dēļ:

a) *Cementir*. Spoleto rūpnīcā (rūpnīca, kurai piemēro preferenciālo tarifa likmi) *Cementir* ražo un tirgo galvenokārt cementu, ko izmanto celtniecības nozarē. Cementu ir grūti aizstāt ar citiem produktiem. Tā kā to transportēt nav ekonomiski, cementa tirgus ģeogrāfija nav plaša – tas ir reģionāls vai starpreģionāls tirgus. Cementa imports Itālijā ir nenozīmīgs, jo tas veido tikai 5 % no kopējā pieprasījuma Itālijā, un *Cementir* tirgo visu Spoleto rūpnīcā saražoto produkciju centrālajā Itālijā;

b) *Nuova Terni Industrie Chimiche*. Rūpnīca, kurai piemēro preferenciālo tarifa likmi un kura ražo amonjaku un slāpekļskābi. Amonjaku ir ekonomiski transportēt tikai pa jūru, un konkrētajām ostām jābūt attiecīgi aprīkotām tā glabāšanai. Centrālajā Itālijā nav šādu glabāšanas iekārtu. Tas pats attiecas uz slāpekļskābi. Tāpēc uzņēmumi *Terni* apgalvo, ka tirgus ģeogrāfija nav plaša – labākajā gadījumā tā sasniedz valsts mērogu. Pieprasījumu valstī pilnīgi nodrošina iekšzemes ražošana, un nav tirdzniecības plūsmu;

c) *ThyssenKrupp*. Uzņēmumi *Terni* apgalvo, ka tērauda izstrādājumu izplatīšanas (nevis ražošanas vai tirdzniecības) tirgus ir valsts mērogā. Konkrēti *Terni* rūpnīca *ThyssenKrupp* tikai 6 % no savas produkcijas tirgo Eiropas Savienībā.

Tiesiskā paļāvība

(47) Uzņēmumi *Terni* apgalvo, ka pastāv tiesiskā paļāvība divu iemeslu dēļ:

a) pirmkārt, Itālijas iestādes *AEEG* adresētajā vēstulē skaidri formulējušas, ka tarifam ir kompensējošs raksturs un par esošā tarifa režīma darbības ilguma pagarinājumu nav jāziņo Komisijai, kā noteikts valsts atbalsta noteikumos ([13]);

b) otrkārt, Komisija nav iebildusi pret konkrēto pasākumu ne tad, kad tas tika pirmo reizi pagarināts ar Likumu Nr. 9/1991 (apstiprināts saistībā ar Lietu NN 52/1991), ne tad, kad tikai iesniegta informācija par otro pagarinājumu saistībā ar citu valsts atbalsta procedūru (C 13/06).

([11]) Komisijas 1999. gada 11. maija Lēmums SEC/1999/687 Lietā C-49/98 "Atbalsta pasākumi nodarbinātībai", Likuma Nr. 196/97 15. un 26. pants (OV L 42, 15.2.2000., 1.–18. lpp.).

([12]) Eiropas Kopienu Tiesas spriedums lietā *Deggendorf* pret Komisiju, Lieta C-355/95 [1997] ECR, I–02549. lpp.

([13]) Rūpniecības ministrijas 2005. gada 16. decembra paziņojums *AEEG*.

Otrā pagarinājuma atzīšana par valsts atbalstu

(48) Uzņēmumi *Terni* tālāk apgalvo, ka tad, kad par Likuma Nr. 80/2005 (ar ko piešķir preferenciālu tarifu konkrētiem energoietilpīgiem uzņēmumiem Sardīnijā, Lieta C 13/06) 11. panta 12. punktu tika paziņots Komisijai, Itālijas iestādes iesniedza informāciju un paskaidrojumus arī par *Terni* tarifu, tāpēc ziņojumu var uzskatīt par pilnīgu 4. panta 5. punkta nozīmē 1999. gada 22. marta Regulā EK Nr. 659/1999, ar kuru nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai ([14]), Komisija nav pieņēmusi lēmumu divu mēnešu laikā, un tādējādi, pat ja tarifs tiktu uzskatīts par valsts atbalstu, kas nav šis gadījums, tas būtu uzskatāms par apstiprinātu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 659/1999 4. panta 5. punktu ([15]).

(49) Uzņēmumi *Terni* uzsver, ka to labticību apstiprina tas, ka šaubu gadījumā par tarifa saderību, *ThyssenKrupp* noteikti nebūtu veicis liela mēroga ieguldījumus *Terni* rajonā.

Saņemtās summas

(50) Uzņēmumi *Terni* atzīmē, ka, ja nebūtu Likuma Nr. 80/2005, tie līdz 2007. gada 31. decembrim būtu izmantojuši preferenciālo tarifu saskaņā ar Likuma Nr. 9/1991 (ko Komisija ir apstiprinājusi) 20. panta 4. punktu. AEEG deva atļauju *Cassa Conguaglio* 2006. gadā izmaksāt (kā avansa maksājumu) tikai tās summas, kas būtu jāizmaksā 2007. gadā ([16]). Tāpēc līdz 2006. gada 31. decembrim saņemtās summas jāuzskata par apstiprinātām. Uzņēmumi apgalvo, ka Likuma Nr. 80/2005 noteikumi attiecībā uz šīm summām faktiski nav īstenoti.

Deggendorf judikatūra

(51) Attiecībā uz *Deggendorf* judikatūru *ThyssenKrupp* principā izsaka gatavību atmaksāt atbalstu, ja tiks panākta vienošanās par atmaksājamo summu.

V. ITĀLIJAS IESTĀŽU APSVĒRUMI

Terni aktīvu ekspropriēšana un tiesības uz kompensāciju

(52) Itālija apgalvo, ka *Terni* ražošanas aktīvi tika nacionalizēti ar izņēmumu no vispārējiem nacionalizācijas likuma noteikumiem, pēc kuriem pašražotājiem netiek veikta ekspropriēšana. 1962. gada nacionalizācijas likuma pamatā bija Itālijas Konstitūcijas 43. pants, kas noteica, ka atsevišķi uzņēmumi, kas veic pakalpojumus galvenokārt valsts interesēs vai enerģijas nozarē, var tikt nodoti valstij ar ekspropriāciju, ja tiek izmaksāta kompensācija.

(53) Attiecībā uz Komisijas šaubām par valsts uzņēmuma aktīvu ekspropriēšanu Itālija apgalvo, ka ne Konstitūcijas 42., ne 43. pantā nav noteikts, ka ekspropriēšanu var veikt tikai privātam īpašumam. Itālija apgalvo, ka *Società Terni* elektroenerģijas nozares ekspropriēšana bija juridiski nepieciešama, jo *Terni* bija "*ente pubblico economico*" pārziņā, kuram pretēji "*ente pubblico*" (valsts struktūrvienībai) bija jādarbojas pēc tirgus principiem. Nacionalizācijas likums neparedzēja nekādu kompensāciju valsts uzņēmumiem vārda īstajā nozīmē, bet *Terni* tā tika paredzēta, ņemot vērā tā atšķirīgo statusu un darbības veidu.

(54) Attiecībā uz *Terni* īpašumtiesību struktūru, Itālija uzsver, ka *Terni* bija akciju sabiedrība (*società per azioni*), kuras lielākā kapitāla daļa piederēja valstij, bet mazākas daļas piederēja arī daudziem privātiem ieguldītājiem. Itālija ir iesniegusi dokumentus, kas pierāda, ka *Terni* kapitāls piederēja arī privātiem īpašniekiem un uzņēmuma akcijas tika kotētas biržā.

(55) Kā apgalvo Itālija, nedodot *Terni* tiesības uz atbilstošu kompensāciju, kāda pienāktos privātam uzņēmumam, būtu pārkāpts EK līguma 295. pantā noteiktais īpašumtiesību neitralitātes princips.

(56) Itālija min vairākus *Corte di Cassazione* spriedumus un *Consiglio di Stato* nolēmumus, ar kuriem šīs tiesas ir apstiprinājušas, ka ar *Terni* tarifa piešķiršanu uzņēmums tika nostādīts tādā pašā līmenī kā elektroenerģijas pašražotāji no atjaunīgajiem enerģijas avotiem, un tāpēc likmi nevar paaugstināt, piemērojot papildu maksu, kas pašražotājiem netiek prasīta.

(57) Attiecībā uz citiem elektroenerģijas ražotājiem, kuriem arī tika veikta ekspropriēšana, Itālija apgalvo, ka, izņemot *Terni*, visi ekspropriētie ražotāji bija uzņēmumi, kas nodarbojās tikai vai galvenokārt ar elektroenerģijas ražošanu, importu vai piegādi. Pamatnoteikums paredz, ka valsts izmaksātā kompensācija ir atkarīga no aktīvu tirgus vērtības, ko atkarībā no uzņēmuma veida aprēķina dažādi. Aktīvu tīrā grāmatvedības vērtība tika uzskatīta par atsauces vērtību, bet tā tika labota, ņemot vērā citus faktorus, ko Itālija sīkāk neuzrādīja. Itālijas apsvērumos teikts, ka hidroelektroenerģijas ražotājiem kompensācija tika aprēķināta, ņemot vērā atlikušo koncesijas termiņu.

([14]) OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.
([15]) Skatīt 14. zemsvītras piezīmi.
([16]) *Delibera AEEG* 190/2006.

Terni tarifa rakstura neatbilstība atbalstam un tā apstiprināšana saskaņā ar valsts atbalsta noteikumiem

(58) Itālija apgalvo, ka gan sākotnējā tarifa piemērošana *Terni*, kas uzskatāma par likumīgu kompensāciju par tās aktīvu ekspropriēšanu, gan tās turpmākie pagarinājumi netika uzskatīti par valsts atbalstu. Lai pamatotu šo apgalvojumu, Itālija citē vairākus Eiropas Kopienu Tiesas nolēmumus, kas attiecas uz uzņēmumiem izsniegtu konkrētu kompensāciju veidu rakstura neatbilstību atbalstam ([17]), īpaši uz kompensācijām par zaudējumiem un pakalpojumiem ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi.

(59) Attiecībā uz valsts atbalsta atļauju *Terni* tarifam Itālija uzsver, ka Likums Nr. 9/1991, kas nosaka tarifa pirmo pagarinājumu, tika iesniegts Komisijai, un tā to apstiprināja. Tas pats attiecas uz turpmākajiem tarifa termiņa pagarinājumiem, kas tika piešķirti reizē ar hidroelektrisko koncesiju pagarinājumu hidroenerģijas ražotājiem un pret kuriem Komisijai nekad nav bijuši iebildumi. Tāpēc Itālija uzskata, ka *Terni* tarifs būtu jāuzskata par apstiprinātu pasākumu, kas nav valsts atbalsts.

(60) Itālija apgalvo, ka tā vienmēr ir rīkojusies labticīgi. Tā neziņoja par *Terni* tarifa režīma darbības ilguma pagarinājumu atbilstīgi EK līguma 88. panta 3. punktam tāpēc, ka no tās viedokļa tas nebija uzskatāms par valsts atbalstu. Itālija uzsver, ka Komisija bija informēta par šā pasākuma esību (2005. gada novembra ziņojums un 2006. gada februāra vēstule).

(61) Attiecībā uz otrā pagarinājuma politikas iemesliem Itālija apgalvo, ka tarifs ir nepieciešams, lai izveidotu vienādus noteikumus energoietilpīgiem uzņēmumiem Itālijā un to konkurentiem ES ([18]), kuriem arī tiek piemērotas zemākas cenas par enerģiju (ar tarifa vai līguma palīdzību) elektroenerģijas ražošanas vai transportēšanas infrastruktūru projektu ieviešanas laikā. Ja tarifs tiktu atcelts, minētie uzņēmumi pārceltu savas darbības ārpus ES. Tas nenovēršami novestu pie rūpniecības krīzes un ievērojama bezdarba attiecīgajos reģionos. Tāpēc Itālija uzskata, ka tarifa režīma darbības ilguma pagarināšana būtu jāuzskata par īslaicīgu risinājumu. Itālijā citē Konkurētspējas, enerģētikas un vides augsta līmeņa darba grupas ([19]) secinājumus, kas kā ilgtermiņa risinājumu min savstarpējo sakaru un infrastruktūras uzlabošanu un kā vidēji ilga termiņa risinājumu – ilgtermiņa piegādes līgumus un sadarbību starp pircējiem un enerģijas piegādātājiem/ražotājiem.

Kompensācija nav pārmērīga

(62) Attiecībā uz to, vai kompensācija nav pārmērīga, Itālija izsaka šādus apsvērumus. Ja Terni būtu saglabājis savus ražošanas aktīvus, tas varētu pārdot saražoto enerģiju trešām personām, tādējādi gūstot papildu ienākumus. *Terni* zaudējumus papildināja gadu gaitā ievērojami augušās elektroenerģijas cenas. Nepabeigtais enerģijas tirgu liberalizācijas process vēl nav devis rezultātus attiecībā uz konkurētspējīgām elektrības cenām, tāpēc pastāv vajadzība turpināt kompensāciju uzņēmumiem *Terni*. Uzņēmumi *Terni* pašlaik maksā cenu (EUR 40–72/MWh), kas ir gandrīz tāda pati kā elektroenerģijas cena, ko maksā uzņēmumi ar tādu pašu patēriņa profilu ES. Faktiski, ja *Terni* būtu paturējis savus aktīvus, tas maksātu no EUR 5–7 par MWh paša saražotās elektroenerģijas. Tāpēc Itālija secina, ka tarifa kompensācija nav pārmērīga.

(63) Itālija ir iesniegusi privāta konsultanta *Energy Advisor S.r.l.* veiktu "pētījumu" par uzņēmumiem *Terni*. Pētījums, ko drīzāk jānosauc vienkārši par "aprēķinu", jo sastāv no vienas tabulas un dažām lappusēm metodisku skaidrojumu, veikts ar mērķi novērtēt elektroenerģijas aktīvu vērtību un salīdzināt šo rādītāju ar *Terni* piemēroto kumulatīvo tarifa atvieglojumu. Pētījumā par pamatu ņemta elektroenerģijas aktīvu grāmatvedības vērtība, kas aprēķināta 2006. gadam, ņemot vērā inflāciju. Tālāk pētījumā aprēķināta *Terni* tarifa tīrā priekšrocība. No 1963. gada līdz 1999. gadam pētījumā noteikta starpība starp salīdzināma klienta maksāto cenu par elektroenerģiju gadā (2. alternatīva) un uzņēmumiem *Terni* piemēroto cenu par elektroenerģiju gadā, pamatojoties uz "pašu produkcijas cenu" (1. alternatīva). Šajā aprēķinā salīdzināmais klients ir elektroenerģijas pašražotājs (cita starpā atbrīvots no maksas *sovrapprezzo* termico [papildmaksa par termisko enerģiju]). No 2000. gada līdz 2006. gadam tarifa priekšrocību aprēķināja kā starpību starp gada maksu, ko *Terni* būtu maksājis, ja tarifu aprēķinātu, balstoties uz pašu produkcijas cenu (1. alternatīva pēc tarifa reformas vairs nebija iespējama), un cenu, ko *Terni* faktiski maksāja pēc "salīdzināmā klienta" metodes (2. alternatīva). Pētījuma rezultāti īsumā ir šādi:

a) pašreizējā *Terni* aktīvu vērtība (2006. gadā) – EUR 1 687 745 045,19;

([17]) Īpaši šādi spriedumi: *A.D.B.H.U.*, Lieta C-240/83, 7.2.1985., ECR (1985), 00531. lpp.; *Asteris*, Apvienotās lietas 106-120/87, 27.9.1988., ECR (1988), 05515. lpp.; *Altmark*, Lieta C-280/00, 24.7.2003., ECR (2003), I–07747. lpp; *Ferring*, Lieta C-53/00, 22.11.2001., ECR (2001), I–09067. lpp.

([18]) Īpaši Francijā, Vācijā, Spānijā, Grieķijā un Somijā. Itālija ir pievienojusi to atbalsta shēmu aprakstu, kas šajās valstīs esot spēkā energoietilpīgās rūpniecības nozarēs.

([19]) Augsta līmeņa darba grupas 2006. gada 2. jūnija pirmais ziņojums "*Contributing to an integrated approach on competitiveness, energy and the environment policies – functioning of the energy market, access to energy, energy efficiency and the EU Emission Trading Scheme*".

b) tarifa priekšrocība (arī aprēķināta 2006. gadam) – EUR 1 400 895 446,90.

(64) Tāpēc pētījumā apgalvots, ka par *Terni* zaudējumiem samaksātā kompensācija nav pārmērīga. Arī paredzamās tarifa priekšrocības aprēķins, ko *Terni* saņems līdz 2010. gadam, rāda, ka kompensācija nav pārmērīga.

EOTK Lēmuma neatbilstība un EKT nolēmums attiecībā uzTerni

(65) Attiecībā uz EOTK Lēmumu 83/396 un Eiropas Kopienu Tiesas nolēmumu C-99/92 Itālija izsaka šādus atzinumus. EOTK Lēmums neattiecas uz *Cementir* un *Nuova Terni*, kas nekad nav darbojušies tērauda nozarē. EOTK Lēmums attiecās uz valsts atbalsta saderību, kas piešķirts kompensācijas veidā par tarifa komponenti *sovrapprezzo termico* rūpnīcai, kas pieder *Terni* tērauda ražošanas nozarei, bet atrodas Loveres pilsētā Lombardijā, nevis Terni rajonā. Šo atbalstu varēja piešķirt tikai privātiem tērauda ražotājiem. EOTK Lēmums noteica, ka, *Terni* kļūstot par valsts uzņēmumu, Loveres rūpnīca vairs nevar saņemt šo atbalstu. Prejudiciālais Tiesas nolēmums attiecās uz iespējamo diskrimināciju starp privātajiem un valsts ražotājiem. Tas apstiprināja EOTK Lēmumu, apgalvojot, ka nav diskriminējoši paredzēt atšķirīgus atbalsta pasākumus privātiem un valsts ražotājiem.

(66) Tāpēc Itālija uzskata, ka ne EOTK Lēmums, ne Tiesas nolēmums neattiecas uz šo lietu, bet gan uz *sovrapprezzo termico*, ko maksā Loveres rūpnīca, un nevis uz īpašo vispārējo tarifu, kas piešķirts trijām rūpnīcām *Terni* rajonā.

ThyssenKrupp jauni ieguldījumu plāni Terni rajonā

(67) Itālija uzsver arī to, ka Likuma Nr. 80/2005 11. panta 11. punktā noteiktais tarifa termiņa pagarinājums ir saistīts ar plašu ieguldījumu programmu, ko *ThyssenKrupp* ievieš *Terni-Narni* rūpnieciskajā rajonā. Īstenojot šo darbības plānu, rajonā tiks celta jauna, jaudīga elektroenerģijas ražotne. Tāpēc tarifs ir kā pagaidu risinājums, kamēr šī jaudīgā ražotne būs gatava, un tā atcelšana apdraudētu pašreizējos ieguldījumus.

Cassa Conguaglio loma un valsts līdzekļu iesaistīšana

(68) Attiecībā uz *Cassa Conguaglio* būtību un lomu Itālija apgalvo, ka tā ir vienkārši tehnisks starpnieks, kuras uzdevums ir ievākt un sadalīt naudas plūsmas. Tarifu noteikšanā *Cassa Conguaglio* nav nekādas ietekmes, un tās rīcībā nav fondi. Tāpēc, kā apgalvo Itālija, a) līdzekļi, kas ir *Cassa Conguaglio* rīcībā, nav valsts līdzekļi, ņemot vērā Tiesas judikatūru ([20]), un b) izmaiņas īpašo tarifu administrācijā, 2004. gadā piesaistot *Cassa Conguaglio*, neietekmē tarifa kompensējošo raksturu.

Deggendorf judikatūra

(69) Attiecībā uz *Deggendorf* judikatūru Itālija informē Komisiju, ka pilda saņemto rīkojumu atgūt līdzekļus no *ThyssenKrupp* un ka uzņēmums ir atlicis EUR 865 538 bloķētā kontā atbalsta atlīdzināšanai, kad tiks panākta vienošanās par atmaksājamo summu.

VI. PASĀKUMA NOVĒRTĒJUMS

(70) Valsts piešķirta kompensācija par aktīvu ekspropriēšanu parasti nav valsts atbalsts. Tāpēc, vērtējot šo pasākumu, vispirms jāpārliecinās, vai *Società Terni* hidroelektroenerģijas ražošanas uzņēmumu aktīvu nodošana *ENEL* radīja nepieciešamību izmaksāt kompensāciju, vai to vajadzēja interpretēt vienkārši kā valsts aktīvu pārstrukturēšanu. Ja atbilde ir tāda, ka kompensācija bijusi attaisnojama, Komisijai jānosaka, cik ilgi un/vai kādā apjomā *Terni* preferenciālo tarifu var uzskatīt par kompensācijai atbilstošu pasākumu.

Ekspropriēšanas un tiesību uz kompensāciju novērtējums

(71) Kad *Società Terni* hidroelektroenerģijas ražošanas uzņēmumu aktīvi 1962. gadā tika nodoti *ENEL*, tas bija *ente pubblico economico* pārziņā. Kā apgalvo Itālijas iestādes, šādi uzņēmumi bija jāpārvalda pēc tirgus principiem. Valsts bija *Società Terni* akciju kontrolpaketes turētāja, bet daļa no kapitāla piederēja arī privātiem ieguldītājiem, un uzņēmuma akcijas tika kotētas biržā. Nacionalizācijas likums neparedzēja kompensāciju enti pubblici vārda īstajā nozīmē, bet paredzēja to tādiem *enti pubblici economici* kā *Società Terni*. Tas liecina par atšķirīgajiem principiem, pēc kuriem darbojas šie uzņēmumi. Turklāt citiem "tīrajiem" elektroenerģijas ražotājiem tajā pašā laikā tika veikta ekspropriācija, un arī tie saņēma kompensāciju (gan pēc citiem kritērijiem).

([20]) Eiropas Kopienu Tiesas spriedums lietās *Pearle* un citi, Lieta C-345/02 [2004] ECR, I–7139. lpp., un *Preussen-Elektra*, Lieta C-379/98 [2001] ECR, I–02099. lpp.

(72) Komisija atzīmē, ka aktīvu ekspropriēšana *Società Terni*, nepiešķirot kompensāciju, būtu aizskārusi šā uzņēmuma intereses, it īpaši tā privāto akcionāru intereses. Ņemot vērā principu par vienādas attieksmi gan pret privātiem, gan valsts uzņēmumiem, kā arī, lai aizsargātu *Società Terni* privāto akcionāru konstitucionālās tiesības saņemt kompensāciju, Komisija uzskata, ka Itālijas lēmumu piešķirt Terni tādas pašas tiesības kā privātam uzņēmumam līdzīgā pozīcijā, piešķirot kompensāciju par aktīvu ekspropriēšanu, var uzskatīt par pamatotu.

Tarifa kompensējošais raksturs

Sākotnējie kompensācijas nosacījumi

(73) Itālija 1962. gadā nolēma neizsniegt *Società Terni* kompensāciju par noteiktu summu, pamatojoties uz ekspropriēto aktīvu tirgus vērtību ("tīrajiem" elektroenerģijas ražotājiem tika darīts pretēji). Tā vietā kompensācija tika piešķirta fiksēta elektroenerģijas daudzuma piegādes veidā par cenu, kādu uzņēmums būtu maksājis, ja būtu paturējis savas ražošanas iekārtas. Jāatzīmē, ka šī metode bija ekonomiski pamatota – *Società Terni* elektroenerģijas "faktiskā pašražotāja" statuss novērsa risku radīt papildu zaudējumus, kas *Terni* būtu radušies gadu gaitā, piemēram, ja enerģijas cenas paaugstinātos.

(74) Komisijai ir pieņemams šīs metodes princips. Tomēr kompensācija par ekspropriēšanu nevar būt mainīgs lielums, bet tai jābūt iepriekš skaidri noteiktai ekspropriēšanas brīdī, dodot iespēju ekspropriētajam uzņēmumam apstrīdēt piedāvāto summu. Pēc apstiprināšanas kompensācijas paketi vēlāk vairs nevar pārskatīt.

(75) Šajā lietā kompensācijas kopējā summa bija atkarīga no tarifa piemērošanas ilguma. Sākotnējā Itālijas iestāžu piedāvātā kompensācijas pakete paredzēja, ka tarifs tiks piemērots trīsdesmit gadus, tas ir, līdz 1992. gadam. *Società Terni* varēja apstrīdēt šo nacionalizācijas likuma mehānismu, ja tā uzskatīja to par nepiemērotu ([21]), bet to nedarīja.

(76) Komisija novērtēja, vai, ņemot vērā tās mehānismu un ilgumu, sākotnējo kompensācijas piešķiršanu var uzskatīt par atbilstošu.

([21]) Kompensācijas summas apstrīdēšanas mehānisms bija noteikts nacionalizācijas likuma 5. panta 5. punktā.

(77) Itālijā hidroelektrostacijas darbībai ir nepieciešama koncesija, kuras termiņš ir tik ilgs, lai ļautu uzņēmumam amortizēt ieguldījumus. Kad koncesijas termiņš beidzas, uzņēmums principā zaudē tiesības izmantot savus aktīvus. Ņemot vērā *Terni* kompensācijas metodi, būtu ekonomiski pamatoti, ja elektroenerģijas piegāde par ražošanas cenu nebūtu paredzēta uz ilgāku laiku nekā atlikusī uzņēmuma koncesija. Un šķiet, ka tas ir bijis pamatā sākotnējam Itālijas likuma noteikumam, ar kuru preferenciālā tarifa termiņš tika noteikts līdz 1992. gadam. Lai gan *Terni* koncesijas termiņš būtu beidzies dažus gadus agrāk, iespējams, ka Itālijas iestāžu mērķis bija saskaņot *Terni* tarifa termiņa beigas ar vispārējo hidroelektrisko koncesiju termiņa beigām Itālijā 1992. gadā. Turklāt *Società Terni* tika piešķirta koncesija ar īpaši garu termiņu (60 gadi parasto 30 gadu vietā), un tādējādi ekspropriēšanas brīdi uzņēmums jau trīsdesmit gadus bija amortizējis savus ieguldījumus.

(78) Nobeigumā Komisija uzskata, ka sākotnējā kompensācijas pakete bija atbilstoša un nekādā ziņā neradīja zaudējumus uzņēmumam.

(79) Galvenais jautājums ir par to, vai vairākkārtējo tarifa režīma darbības ilguma pagarinājumu var uzskatīt par šīs kompensācijas sastāvdaļu. Komisijas viedoklis ir tāds, ka tas nav pieņemams. Kad valsts veic ekspropriēšanu, tā iepriekš izveido kompensāciju par noteiktu summu vai, kā šajā gadījumā, kompensācijas mehānismu. Jebkāda iepriekšēja summu vai mehānisma pārskatīšana noteikti maina pasākuma būtību, un to vairs nevar uzskatīt par kompensējošu saistībā ar sākotnējo situāciju. Jāpiebilst, ka pretējā gadījumā šāda veida pasākumiem nevarētu piemērot valsts atbalsta kontroli.

(80) Tomēr dalībvalsts var paziņot Komisijai par savu nodomu piešķirt ekspropriētajam uzņēmumam turpmākas priekšrocības. Komisija šādu paziņojumu izskatīs pēc būtības, ņemot vērā valsts atbalsta noteikumus un konkrētos apstākļus.

"Pētījums"

(81) Lēmuma 63. apsvērumā minētajā pētījumā apgalvots, ka *Società Terni* un tās tiesību pārņēmējiem uzņēmumiem piešķirtā kompensācija gadu gaitā pilnībā nenosedza ekspropriēto aktīvu tirgus vērtību, un tāpēc kompensācija nav bijusi pārmērīga un tās saņēmēji faktiski nekādus atvieglojumus nav guvuši.

(82) Vispirms Komisija vēlas uzsvērt, ka pētījumu par kompensācijas piešķiršanas piemērotību var veikt tikai pirms tās piešķiršanas, tas ir, ekspropriēšanas brīdī. Šajā nolūkā jāatzīmē, ka Itālijas iestāžu izvēlētā mehānisma mērķis bija nostādīt *Società Terni* tādā situācijā, kādā uzņēmums būtu, ja tā spēkstacijas nebūtu ekspropriētas, nodrošinot ar elektroenerģiju par pašizmaksu visu koncesijas laiku. Tāpēc argumentam, ka ar šo mehānismu uzņēmumi *Terni* ir saņēmuši mazāk par to, kas tiem likumīgi pienākas, nevar piekrist. Turklāt Komisija uzsver to, ka arī tad, ja pētījuma rezultāti apstiprinātos (taču tas nav noticis, kā parādīts 87.–91. punktā), šis apstāklis nebūtu vērā ņemams, lai noteiktu, vai tarifa saņēmējiem ir piešķirti atvieglojumi.

(83) Jāatceras, ka ekspropriēšanas brīdī Itālija varēja piešķirt *Terni* kompensāciju noteiktas summas veidā, pamatojoties uz ekspropriēto aktīvu vērtību. Tomēr Itālija izvēlējās citu metodi – uzskatīt *Società Terni* par virtuālu pašražotāju. Šī metode bija ekonomiski pamatota, un atvieglojumu esība jāvērtē, ņemot vērā šo situāciju. Saskaņā ar šādu pieeju jāsecina, ka līdz sākotnējā kompensācijas tarifa režīma darbības laika beigām (un tikai līdz tam laikam) saņēmēji nevarēja gūt nekādus atvieglojumus. Šo secinājumu nevar izdarīt, pamatojoties uz citiem ieguvumu un zaudējumu aprēķinu rezultātiem, īpaši tad, ja tie veikti retrospektīvi.

(84) Izmantojot citu metodi retrospektīvi (*ex post*), rastos pretrunīgi vai pat neloģiski rezultāti, kā parādīts šajā piemērā. Pieņemot, ka enerģijas cenu straujas paaugstināšanās rezultātā saņemtā finanšu kompensācija jau pārsniedz *Terni* elektrostacijas tirgus vērtību pirmajos 10 tarifa piemērošanas gados, pēc pētījuma metodes būtu jāsecina, ka kompensācija ir pārmērīga, kaut arī ekspropriēšanas paketē paredzēts, ka tarifs tiks piemērots 30 gadus. Tas būtu acīmredzami maldīgs secinājums, jo netiktu ņemti vērā sākotnējās vienošanās apstākļi. Tas pats secinājums jāizdara pretējā gadījumā, pieņemot, ka faktiski saņemtā kompensācija būtu mazāka nekā aktīvu vērtība.

(85) Bez tam attiecībā uz ekspropriēšanu nav piemērojams atpakaļejošs ieguvumu un zaudējumu pārrēķins. Ilgtermiņa ienesīguma rezultātus ekspropriētajam uzņēmumam, kas nav paredzami ekspropriēšanas brīdī, nevar pārskatīt pēc vairākiem desmitiem gadu, lai attaisnotu turpmāku kompensācijas izsniegšanu.

(86) Tāpēc pētījums tiek uzskatīts par mazsvarīgu.

(87) Komisija tomēr ir izskatījusi pētījuma datus un konstatējumus. Analīze liecināja par trūkumiem pētījuma metodēs. Kā parādīts turpmāk, visā pētījumā par zemu novērtēti tarifa atvieglojumi uzņēmumiem *Terni*, kā arī ekspropriēto aktīvu vērtība.

(88) Lai aprēķinātu tarifa priekšrocības no 1963. gada līdz 1999. gadam, pētījumā salīdzināta *Terni* maksātā cena (1. alternatīva – pašu ražotās elektroenerģijas cena) ar parasto cenu, ko maksā salīdzināmais klients, tas ir, pašražotājs, kuram piešķirts atbrīvojums no konkrētām tarifa komponentēm (2. alternatīva). Tādējādi atvieglojumi tiek rēķināti kā starpība starp diviem alternatīviem preferenciāla tarifa režīmiem, kas paredzēti kā kompensācija uzņēmumiem Terni. Komisija atzīmē, ka, nosakot tarifa atvieglojuma apjomu, *Terni* pašreizējais tarifs būtu jāsalīdzina ar parasto tarifu, ko maksā uzņēmums ar *Terni* patēriņa profilu, kas nav pašražotājs. Tādējādi pētījumā pārāk zemu novērtēts *Terni* piešķirtais tarifa atvieglojuma apjoms.

(89) Arī no 2000. gada līdz 2006. gadam atvieglojumu aprēķina kā starpību starp diviem preferenciāla tarifa režīmiem, kuru vienīgā atšķirība ir tā, ka pašreizējā *Terni* maksātā cena atbilst 2. alternatīvai (nevis 1. alternatīvai, jo tā pēc tarifu reformas vairs nebija piemērojama). Izmantojot šo metodi vairākus gadus, aprēķina rezultātā iegūst pat negatīvu atvieglojumu; tas ir neatbilstīgi apstākļiem, tātad metodē ir trūkumi, jo uzņēmumi *Terni* vienmēr ir maksājuši likmi, kas ir zemāka par tirgus cenu. Principā šajā periodā tarifa atvieglojumam vienkārši būtu jābūt vienādam ar kompensējošo komponenti, ko maksā *Cassa Conguaglio*. Tas vēlreiz apstiprina, ka atvieglojuma apjoms ir novērtēts pārāk zemu.

(90) Pētījumā ir trūkumi arī attiecībā uz elektroenerģijas ražošanas iekārtu vērtību. Pētījumā par šo aktīvu grāmatvedības vērtību uzskatīta vienkārši starpība starp *Terni* "ražošanas iekārtu un aprīkojuma" vērtību 1962. gada budžetā (gadu pirms nacionalizācijas) un tā paša elementa vērtību nākamajā gadā. Pirmkārt, jāatzīmē, ka nav konkrētu pierādījumu, ka starpība attiektos tikai uz hidroelektrostacijas zaudējumu. Arī tad, ja grāmatvedības vērtība būtu pieņemama, pētījumā izmantotā metode jebkurā gadījumā nav piemērota. Kā apstiprina Itālija, hidroelektrostacijas īstā vērtība ekspropriēšanas brīdī ir saistīta ar atlikušo koncesijas termiņa laiku ([22]). Tāpēc elektrostacijas grāmatvedības vērtība būtu jāizlabo, ņemot vērā šo apstākli. Pētījumā grāmatvedības vērtība 2006. gadā ir aprēķināta, ņemot vērā tikai inflāciju. Tādējādi tas ir pierādījums, ka pētījumā aktīvu vērtība ir novērtēta pārāk augstu.

([22]) Jāatzīmē, ka saskaņā ar Itālijas tiesību aktiem, kad beidzas hidroelektroenerģijas ieguves koncesiju termiņš, hidroelektroenerģijas ražošanas uzņēmums zaudē īpašumtiesības uz daļu no saviem aktīviem, tas ir, atsevišķām rūpnīcas iekārtām, kuras automātiski pāriet valsts īpašumā.

(91) Secinājums – pētījumu kopumā var neņemt vērā.

Tarifa termiņa pagarinājumi

(92) Attiecībā uz *Terni* tarifa režīma darbības ilguma pagarinājumiem Komisija atzīst, ka to mērķis bija saglabāt vienlīdzīgu pieeju ar tiem hidroenerģijas ražotājiem, kuru koncesiju termiņš ir atjaunots. Tomēr šādas paralēles, kas ir kompensācijas mehānisma pamatā, ekspropriēšanas līgumā bija paredzētas tikai uz trīsdesmit gadiem, nevis uz nenoteiktu laiku. Tāpēc iepriekš 73.–78. punktā aprakstīto iemeslu dēļ nevar uzskatīt, ka šiem pagarinājumiem būtu bijis kompensējošs raksturs.

(93) Šāds secinājums ir vēl nepārprotamāks attiecībā uz tarifa otro pagarinājumu. Šis pagarinājums pārtrauca pakāpeniskās samazināšanas mehānismu, kuram bija jāatvieglo uzņēmuma pāreja uz pilnu tarifu, kas norādīja uz Itālijas iestāžu pārliecību, ka uzņēmumiem ir izsniegta pilna kompensācija. Pati Itālija ir sīki paskaidrojusi šā otrā pagarinājuma iemeslus, kas saistīti tikai ar rūpniecības politiku (skatīt Itālijas piezīmes iepriekš 60. punktā).

Secinājumi par tarifa kompensējošo raksturu

(94) Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija uzskata, ka *Terni* tarifu var uzskatīt par kompensējošu līdz 1992. gadam. Līdz tam pasākums nav uzskatāms par valsts atbalstu. Tomēr visi turpmākie tarifa režīma darbības ilguma pagarinājumi jāapskata, ņemot vērā valsts atbalsta noteikumus.

Atbalsta esība EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē

(95) Tālab Komisija ir novērtējusi, vai pēc 1992. gada *Terni* grupai piešķirtais preferenciālais tarifs ir uzskatāms par valsts atbalstu EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē, jo īpaši no 2005. gada 1. janvāra, kad stājās spēkā Likuma Nr. 80/2005 11. panta 11. punkts, kas ir šīs lietas pamatā.

(96) Šajā nolūkā Komisija ņem vērā Itālijas paskaidrojumus par EOTK Lēmuma 83/396 un Tiesas sprieduma Lietā C-99/92 neatbilstību un piekrīt, ka šie lēmumi nekādā veidā neietekmē vērtējumu, vai trim rūpnīcām *Terni* rajonā piešķirtais tarifs ir vērtējams kā valsts atbalsts.

(97) Pasākums ir uzskatāms par valsts atbalstu EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē, ja ir spēkā visi šie nosacījumi: pasākums a) piešķir saņēmējam ekonomiskas priekšrocības; b) ir valsts vai no valsts līdzekļiem piešķirts, un valsts par to ir atbildīga; c) ir selektīvs; d) iespaido Kopienas iekšējo tirdzniecību un var radīt konkurences traucējumus ES.

Atvieglojumi

(98) Ņemot vērā 74.–95. punktā izklāstītos pamatojumus, Komisija ir nonākusi pie secinājuma, ka *Terni* preferenciālais tarifs tā saņēmējiem nesniedza nekādus atvieglojumus sākotnējās kompensācijas paketes piemērošanas laikā, tas ir, līdz 1992. gadam. Tāpēc, lai noskaidrotu, vai pastāv atvieglojumi, vērtējot ir jāņem vērā tikai tarifa pagarinājumi.

(99) Nav šaubu, ka elektroenerģijas piegāde par zemāku cenu salīdzinājumā ar parasto elektroenerģijas tarifu ir acīmredzama ekonomiska priekšrocība tās saņēmējiem, kas samazina tiem ražošanas izmaksas un palielina to konkurētspēju.

Selektivitāte

(100) Tā kā šis īpašais tarifs tiek piemērots tikai *Terni* grupai, pasākums ir selektīvs.

Finansēšana no valsts līdzekļiem un valsts atbildība

(101) Attiecībā uz finansēšanu no valsts līdzekļiem, jāatzīmē, ka no 2002. gada šā tarifa uzliktais finanšu slogs attiecas uz visiem elektroenerģijas patērētājiem Itālijā, ko tie ar A4 elektrības tarifa komponenti maksā *Cassa Conguaglio* parafiskālas nodevas veidā. Šis maksājums ir obligāts, jo to paredz *AEEG* pieņemtie lēmumi, ar kuriem tiek īstenoti valsts tiesību akti. *Cassa Conguaglio* ir ar likumu izveidota valsts iestāde, kas darbojas saskaņā ar precīzām instrukcijām, kuras noteiktas *AEEG* lēmumos un attiecīgajos normatīvajos aktos.

(102) Saskaņā ar pastāvošo judikatūru no valsts tiesību aktos noteiktas nodevas ievāktie līdzekļi, kurus maksā ar likumu izveidotai valsts iestādei, ir uzskatāmi par valsts līdzekļiem EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē, ja tie tiek piešķirti, lai finansētu pasākumu, kas atbilst citiem šā panta kritērijiem ([23]).

([23]) Skatīt EKT spriedumus lietās *Steinike & Weinlig*, C-78/76, [1977] ECR 595. lpp., un Francijas valdība pret Komisiju, Lieta C-47/69 [1970] ECR 00487. lpp.

(103) Iepriekš 68. punktā Itālija citē *Pearle* lietu ([24]), lai pamatotu savu apgalvojumu, ka līdzekļi, ko sadala *Cassa Conguaglio*, nav uzskatāmi par valsts atbalstu. *Pearle* lietā Tiesa atklāja, ka konkrētos precīzi definētos apstākļos no valsts iestādes saņemti nodevas līdzekļi netika uzskatīti par valsts līdzekļiem. *Pearle* lietā pasākumus pilnībā finansēja tikai ekonomikas nozare pēc savas iniciatīvas, un valsts iestāde tikai sadalīja nodevas līdzekļus, bet nodevas maksātāji bija tie paši atbalsta saņēmēji. Komisija uzskata, ka šī lieta ir acīmredzami citāda. *Terni* tarifa izveidošana bija valsts (nevis ekonomikas nozares) iniciatīva, un tarifa saņēmējiem nav uzlikts nekāds finanšu slogs nodevas veidā, to maksā tikai elektroenerģijas patērētāji, un valsts var jebkurā laikā dot norādījumus *Cassa Conguaglio* ar *AEEG* lēmumiem vai citiem normatīvajiem aktiem, kā sadalīt no nodevas uzkrātos līdzekļus. Tāpēc *Pearle* lietu nevar salīdzināt ar šo lietu.

(104) *Preussen-Elektra* lietā, ko arī citē Itālija un kas minēta iepriekš 68. punktā, Tiesa nolēma, ka privātiem elektroenerģijas piegādātājiem uzņēmumiem uzliktais pienākums pirkt elektroenerģiju no atjaunīgiem avotiem par minimālajām cenām, kas ir augstākas par tāda veida elektroenerģijas patieso ekonomisko vērtību, nav uzskatāma par valsts atbalstu, jo šajā pasākumā nav iesaistīta nekāda tieša vai netieša valsts līdzekļu nodošana.

(105) Arī šo abu lietu būtība ir nepārprotami atšķirīga. *Preussen Elektra* lietā līdzekļus pasākuma finansēšanai deva tieši elektroenerģijas piegādātāji, neiesaistot nevienu valsts iestādi, arī ne kā pasīvu līdzekļu sadales instrumentu. Minētajā lietā nevar identificēt valsts līdzekļu pārdali. Turpretim šajā gadījumā līdzekļi ir iegūti no valsts iedzīvotājiem parafiskālu nodevu veidā, kas nonāk valsts iestādē pirms to novirzīšanas galīgajiem saņēmējiem. Tāpēc šis ir tipisks valsts līdzekļu iesaistīšanas gadījums.

(106) Tāpēc, ņemot vērā iepriekš minēto, Terni tarifa finansēšanai izmantotā parafiskālā nodeva ir valsts līdzekļi.

(107) Kritērijs par valsts atbildību ([25]) arī ir izpildīts, jo *Terni* tarifa juridiskais pamats ir noteikts valsts tiesību aktos saistībā ar valsts iestādes *AEEG* lēmumiem.

Ietekme uz tirdzniecību un konkurences izkropļošana

(108) Attiecībā uz pēdējo 87. panta 1. punkta kritēriju – ietekme uz tirdzniecību starp dalībvalstīm un konkurences traucējumu radīšana – Komisija var noraidīt 46. apsvērumā minētos uzņēmumu *Terni* argumentus, pamatojies uz 109.–116. apsvērumā izklāstītajiem iemesliem.

(109) Galvenais arguments, ko min saņēmēji uzņēmumi, ir tāds, ka rūpnīcas, kas saņem tarifa atvieglojumu, nedarbojas Kopienas tirgū, jo lielāko daļu ražojumu tās pārdod iekšzemes tirgū.

(110) Šajā saistībā jāatzīmē, ka, apskatot šo lietu, nevar aprobežoties tikai ar to rūpnīcu iekļaušanu analīzē, kas atrodas *Terni* rajonā. Saņēmēji uzņēmumi ir daļa no starptautiskām uzņēmumu grupām, kas darbojas dažādās ekonomikas nozarēs ([26]), un darbības atbalstu, kas piešķirts vienai nozarei vai rūpnīcai, var izmantot, lai subsidētu citas šīs grupas nozares, kas darbojas Kopienas iekšējā tirdzniecībā, un faktiski ar šo apstākli vien pietiek, lai secinātu, ka tarifs ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm.

(111) Turklāt arī tad, ja tiktu pierādīts, ka lielāko daļu vai visu uzņēmuma produkciju pārdod Itālijas iekšzemes tirgū, lai gan tas tā nav, tas nebūtu izšķirošs, lai izvērtētu pasākuma ietekmi uz Kopienas iekšējo tirdzniecību. Tiesa ir noteikusi, ka "atbalsts uzņēmumam var ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm un radīt konkurences traucējumus, ja tas konkurē ar produktiem no citām dalībvalstīm, arī tad, ja pats neeksportē savu produkciju (…). Ja dalībvalsts piešķir atbalstu uzņēmumam, vietējā ražošana tā rezultātā

([24]) EKT spriedums lietā *Pearle* un citi pret Komisiju, Lieta C-345/02 [2004] ECR I–7139. lpp.

([25]) Skatīt Eiropas Kopienu Tiesas spriedumu lietās Itālija pret Komisiju, Lieta C-303/88, [1988] ECR I–1433. lpp.; Francija pret Komisiju, Lieta C-47/69 [1970] ECR 4393; Pirmās instances tiesas spriedumu lietā *Deutsche Bahn* pret Komisiju, Lieta T-351/02, [2006] ECR II–1047. lpp.

([26]) *Cementir* pieder *Caltagirone Group*, kurai pieder vairākas rūpnīcas Itālijā, no kurām dažas veic eksporta darījumus. Uzņēmums ražo dažādus cementa un kaļķa produktus un pārvalda arī cementa ražotāju Turcijā, kas eksportē uz ES. *Nuova Terni Industrie Chimiche* pieder *Norsk Hydro* grupai, kas nodarbojas ar ķīmisko mēslošanas līdzekļu un minerālmēslu, naftas un gāzes produktu un petroķīmisko produktu ražošanu. *ThyssenKrupp* ir globāls konglomerāts, kas nodarbojas galvenokārt, bet ne tikai, ar tērauda ražošanu.

var saglabāt stabilitāti vai uzlaboties, un attiecīgi citās dalībvalstīs izveidotiem uzņēmumiem samazinās iespēja eksportēt savu produkciju uz šīs dalībvalsts tirgu" ([27]).

(112) Tāpēc Komisija ir pārbaudījusi, vai attiecīgajās nozarēs vispārīgā nozīmē pastāv Kopienas iekšējā tirdzniecība.

(113) Attiecībā uz cementa ražotāju Cementir Komisija ir sīki izanalizējusi cementa tirgu un tā dažādos segmentus, īpaši savā 1994. gada lēmumā cementa lietā ([28]). Cements ir smags produkts ar svaram proporcionāli zemu vērtību, tāpēc transporta izmaksu dēļ var būt neekonomiski to transportēt lielos attālumos. Tomēr Komisija atklāja, ka šis šķērslis netraucē tirdzniecību Kopienas ietvaros. Cementa produkti faktiski tiek tirgoti starp dalībvalstīm, un dažu juridiski nepamatotu līgumu un saskaņotu darbību slēgšana starp cementa ražotājiem pagātnē (kas sankcionēti minētajā lēmumā), lai aizsargātu pašmāju tirgu, ir vēl viens pierādījums, ka pastāv efektīva konkurence ES līmenī.

(114) Attiecībā uz *Nuova Terni Industrie Chimiche*, pietiek minēt, ka pašā apvienošanās lēmumā, ar ko Komisija deva atļauju *Norsk Hydro* pārņemt *Nuova Terni Industrie Chimiche* ([29]), Komisija noteica, ka produkti, ko ražo *Terni* uzņēmumu ķīmisko produktu ražotnes, tiek tirgoti Kopienas iekšējā tirgū, un šā tirgus ģeogrāfija ir visai plaša – tā aptver vismaz EEZ.

(115) Attiecībā uz *ThyssenKrupp* Komisija atzīmē, ka tērauda tirgus ir globāls, augsta konkurences līmeņa tirgus. Iepriekšējos lēmumos Komisija jau ir atklājusi, ka tirgus segmenti, kuros darbojas *ThyssenKrupp*, aptver vismaz ES teritoriju ([30]).

(116) Tāpēc jāsecina, ka trim uzņēmumiem *Terni* piešķirtais preferenciālais elektroenerģijas tarifs var uzlabot to konkurētspēju attiecībā pret konkurējošiem uzņēmumiem Kopienas iekšējā tirgū. Saskaņā ar pastāvošo judikatūru ([31]) šādos apstākļos jāuzskata, ka ir ietekmēta Kopienas iekšējā tirdzniecība un radīti konkurences traucējumi.

Secinājumi par atbalsta esību

(117) Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija ir secinājusi, ka uzņēmumiem Terni piešķirtais preferenciālais tarifs no 2005. gada 1. janvāra ir uzskatāms par valsts atbalstu EK līguma 87. panta 1. punkta nozīmē, un to var apstiprināt tikai tad, ja uz to var attiecināt kādu no Līgumā minētajām atkāpēm.

Pasākuma kā jauna atbalsta novērtējums un atbalsta likumība

(118) Pasākumu nevar uzskatīt par esošu atbalstu 119.–132. punktā izklāstīto iemeslu dēļ.

(119) Sākotnējais Likumā Nr. 9/1991 paredzētais noteikums, kuru uzskata par apstiprinātu saskaņā ar valsts atbalsta noteikumiem, 2005. gadā tika grozīts ar Likuma Nr. 80/2005 11. panta 11. punktu.

(120) Jāatzīmē, ka netieši apstiprinātā tarifa un ar Likumu Nr. 80/2005 ieviestā tarifa būtība tikai šķietami ir līdzīga.

(121) Likums Nr. 80/2005 noteica, ka preferenciālo tarifu uzņēmumiem *Terni* turpinās piemērot līdz 2010. gadam. Pat ja otrais pagarinājums būtu vienkārši iepriekšējā pasākuma termiņa pagarinājums, tas būtu uzskatāms par jaunu atbalstu. Saskaņā ar pastāvošo judikatūru esošā atbalsta termiņa grozījums ir uzskatāms par jaunu atbalstu ([32]).

(122) Tomēr sīkāka analīze rāda, ka atšķirība starp abiem pasākumiem ir daudz būtiskāka.

(123) Pirms Likuma Nr. 80/2005 stāšanās spēkā *Terni* cena (un tās ikgadējais precizējums) joprojām tika aprēķināta, balstoties uz sākotnējo vienlīdzīgo attieksmi pret pašražotājiem. Likums Nr. 80/2005 izjauc šo saikni un faktiski atceļ attieksmi pret *Terni* kā pret pašražotāju. 2005. gadā noteiktā cena nejaušības pēc ir tāda pati kā 2004. gada cena, bet cenu veidošanas mehānisms ir pilnībā mainīts, jo jaunā cena ir izveidota, balstoties uz enerģijas cenu vidējo paaugstinājumu ar garantiju, ka ne ar kādu cenas paaugstinājumu tarifs nepaaugstināsies par vairāk kā 4 % gadā.

([27]) Eiropas Kopienu Tiesas spriedums lietā Francijas Republika pret Komisiju, Lieta C-102/87, [1988] ECR, 04067. lpp.

([28]) Komisijas 1994. gada 30. novembra Lēmums (Lieta IV/33.322 – cements) (OV L 343, 30.12.1994, 1. lpp.).

([29]) Lēmums IV/M.832, 25.10.1996. *"Norsk Hydro/Enichem Agricoltura – Terni (II)."*

([30]) Cita starpā skatīt 1997. gada 11. augusta Lēmumu IV/M.925 *Krupp-Hoesch/Thyssen*.

([31]) Cita starpā skatīt Eiropas Kopienu Tiesas spriedumu lietā *Philip Morris* pret Komisiju (Lieta 730/79, ECR [1980] 02671. lpp., 11. punkts) un Eiropas Kopienu Tiesas spriedumu lietā *Air Liquide Industries* pret *Ville de Seraing et Province de Liège* (Apvienotās lietas C-393/04 un C-41/05, [2006] ECR I–05293. lpp.).

([32]) Šajā nolūkā skatīt, piemēram, Pirmās instances tiesas spriedumu lietā *Territorio Historico de Alava* pret *Diputacion Foral de Alava*, Apvienotās lietas T-127/99 un T-148/99, [2002] ECR II–012575, 173.–175. punkts.

(124) Atbalsta līmenis ir paaugstinājies arī tāpēc, ka ir palielināts enerģijas daudzums, ko piegādā par preferenciālo cenu. Pakāpenisks pazeminājums pilnībā izslēgts.

(125) Šajā nolūkā jāuzsver, ka arī tad, ja atbalsta līmenis būtu palicis nemainīgs, būtu jāizdara tāds pats secinājums, ja ņem vērā ģenerāladvokāta *Fennelly* atzinumu Lietā Itālija un *Sardegna Lines* pret Komisiju ([33]). Novērtējot, kāda ir būtiskākā izmaiņa shēmā, ģenerāladvokāts *Fennelly* apgalvoja, ka "pilnīgi jaunas metodes ieviešana, lai piemērotu to pašu atbalsta līmeni, uzskatāma par ievērojamu grozījumu sākotnējā atbalsta shēmā".

(126) Turklāt Komisija atzīmē, ka, ņemot vērā dažādus tarifa pārvaldības mehānismus, būtu neiespējami jaunajā 2005. gadā ieviestajā pasākumā izšķirt, kura daļa līdz 2007. gadam paliktu kā esošais atbalsts un kurš grozījums tiktu uzskatīts par jaunu atbalstu ([34]).

(127) Tāpēc Komisija uzskata, ka pasākums, kas piešķirts apzīmējums "otrais pagarinājums", faktiski ir pilnīgi jauna atbalsta shēma, jo tas ir ievērojami grozīts salīdzinājumā ar pasākumu, kas ieviests ar 1991. gada lēmumu.

(128) Ņemot vērā iepriekš minēto, pasākums jāuzskata par jaunu atbalstu no 2005. gada 1. janvāra, kad stājās spēkā Likumā Nr. 80/2005 noteiktais piemērojamā tarifa pagarinājums ([35]).

(129) Agrāko *Terni* uzņēmumu apgalvojums, kurš minēts 48. un 60. punktā un saskaņā ar kuru pasākums jāatzīst par atbilstošu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 659/1999 4. panta 5. punktu, jo Komisija par to ir tikusi informēta un nav pieņēmusi lēmumu procedūrā noteiktajā termiņā, ir acīmredzami nepamatots. Ir ievērojama atšķirība starp paziņošanu par pasākumu 88. panta 3. punktā noteiktajā kārtībā un vienkāršu informācijas nosūtīšanu Komisijai par pasākuma esību. *Breda Fucine Meridionali* lietā ([36]) Pirmās instances tiesa ir īpaši noteikusi, ka tādu dokumentu nosūtīšanu, kas nav adresēti ģenerālsekretāram un kas tieši neatsaucas uz EK līguma 93. panta 3. punktu, nevar uzskatīt par derīgu paziņošanu.

([33]) Apvienotās lietas C-15/98 un C-105/99, Itālija un *Sardegna Lines* pret Komisiju, ECR [2000] I–8855. lpp., Atzinuma 74. punkts.

([34]) Pirmās instances tiesas spriedums lietā Gibraltāra valdība pret Komisiju, Apvienotās lietas T-195-01 un T-207/01 [ECR 2002] II–02309. lpp.

([35]) Dekrēta 80/05 pārveidotais likums paredzēja tarifa pagarinājuma stāšanos spēkā ar atpakaļejošu datumu no 2005. gada 1. janvāra.

([36]) *Breda Fucine Meridionali* pret *Komisiju*, Apvienoto lietu T-126/96 un T-127/96 [1998] ECR II–3437. lpp., 47. punkts.

(130) Tikai pasākumiem, par kuriem ir paziņots Komisijai atbilstoši 88. panta 3. punkta noteikumiem un kas nav ieviesti pirms Komisijas lēmuma, var piemērot Regulā 659/99 noteiktos procesuālos termiņus. Šajā gadījumā neapšaubāmi ir skaidrs, ka par Likuma Nr. 80/2005 11. panta 11. punktu nav paziņots.

(131) Bez tam saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 659/1999 4. panta 6. punktu, ja Komisija nepieņem lēmumu procesuālajā termiņā divu mēnešu laikā, atbalsts tiek uzskatīts par apstiprinātu, ja dalībvalsts iepriekš paziņo par savu nodomu īstenot pasākumu un ja Komisija nepieņem lēmumu 15 darbdienu laikā pēc šā paziņojuma saņemšanas. Šajā lietā Itālija nav iesniegusi nekādu iepriekšēju paziņojumu. Tādējādi arī tad, ja uzņēmumu *Terni* apgalvojums būtu pamatots, lai gan tas tāds nav, kā paskaidrots iepriekš 129. un 130. punktā, Regulas (EK) Nr. 659/1999 4. panta 6. punktu nevarētu piemērot.

(132) Tā kā Itālija nepaziņoja par Likuma Nr. 80/2005 11. panta 11. punktu, atbalsts nav likumīgs.

Atbalsta saderība

Pirmais pagarinājums

(133) Lai gan procedūra attiecas tikai uz tarifa otro pagarinājumu, Komisija uzskata par lietderīgu izteikt vairākus apsvērumus attiecībā uz pirmo pagarinājumu un tā atzīšanu saskaņā ar valsts atbalsta noteikumiem.

(134) Pirmais Terni tarifa pagarinājums tika noteikts ar Likuma Nr. 9/1991 20. panta 4. punktu. Šis likums tika atzīts par saderīgu ar valsts atbalsta noteikumiem lietā NN 52/1991 ([37]). Komisijas lēmumā, kas paziņots Itālijai, nav precizēts, kuri likuma panti uzskatāmi par nesaderīgiem. Tomēr iekšējos dokumentos, uz kuriem balstīts Komisijas lēmums, minēts to pantu īss apraksts un novērtējums, kas atsaucas uz valsts atbalstu. Likuma 20. panta 4. punkts, kas paredz Terni tarifa pagarinājumu, netiek minēts.

(135) Ņemot vērā informācijas nepietiekamību, nav iespējams izsekot lēmuma pieņemšanas gaitai šajā lietā un jo īpaši uzzināt, vai Komisija ir pārbaudījusi Terni tarifu ar mērķi to apstiprināt.

([37]) Skatīt 5. zemsvītras piezīmi.

(136) Tomēr, tā kā Itālija ir paziņojusi par visu likumu kopumā, un lēmums par apstiprinājumu arī attiecas uz visu likumu kopumā, jāuzskata, ka Komisijas 1991. gada lēmums attiecas arī uz *Terni* tarifa pagarinājumu.

Otrā pagarinājuma apšaubīšana

(137) Atkāpjoties no EK līguma 87. panta 1. punkta par nesaderīga valsts atbalsta piešķiršanas vispārēju aizliegumu, atbalstu var uzskatīt par saderīgu, ja uz to var attiecināt kādu no Līgumā noteiktajām atkāpēm.

(138) Saskaņā ar Likuma Nr. 80/2005 11. panta 11. punktu uzņēmumiem Terni piešķirto valsts atbalstu var uzskatīt par darbības atbalstu.

(139) Saskaņā ar pastāvošo judikatūru darbības atbalsts, tas ir, atbalsts, kura mērķis ir atbrīvot uzņēmumu no izmaksām, kuras tam būtu bijis jāsedz pašam saskaņā ar ierasto pārvaldes kārtību vai parastajām darbībām, tajās nozarēs, kurās šo atbalstu sniedz, pēc savas būtības rada tādus konkurences traucējumus, kas ir pretrunā ar vispārējām interesēm ([38]). Komisija atzīmē, ka darbības atbalsts, kas piešķirts preferenciāla elektrības tarifa veidā energoietilpīgam uzņēmumam, tas ir, uzņēmumam, kuram elektroenerģija ir viens no galvenajiem izdevumiem, rada īpaši lielus konkurences traucējumus, jo atbalsts būtiski un tieši ietekmē uzņēmuma ražošanas izmaksas un attiecīgi tā konkurētspēju.

(140) Darbības atbalstu var piešķirt īpašos gadījumos, kas apskatīti Pamatnostādnēs par valsts atbalstu vides aizsardzībai ([39]). Bet šis tarifs nav paredzēts vides aizsardzības mērķiem.

(141) Izņēmuma gadījumā darbības atbalstu var piešķirt atbalstāmajos rajonos, kuriem ir tiesības pretendēt uz atbalstu saskaņā ar EK līguma 87. panta 3. punkta a) apakšpunktā minēto atkāpi. Umbrijas reģionam visā vērā ņemamajā laikposmā saskaņā ar Līguma 87. panta 3. punkta a) apakšpunktu nebija tiesības pretendēt uz atbalstu.

(142) Lai gan iepriekš 123.–127. punktā aprakstīto iemeslu dēļ abi pagarinājumi ir uzskatāmi par diviem dažādiem pasākumiem, Komisija uzskata par nepieciešamu atgādināt, ka, izdarot paziņojumu par pirmo pagarinājumu, Umbrijas reģionā bija smaga ekonomikas krīze, kas īpaši ietekmēja tērauda un ķīmijas nozares *Terni* rajonā. Komisija ņēma vērā šo XX gs. 90. gadu sākuma krīzi, 1997. gadā apstiprinot tos Itālijas apgabalus, kuriem ir tiesības pretendēt uz atbalstu saskaņā ar 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu ([40]). Terni un Perudžas apgabali tika apstiprināti par tādiem, kuriem ir tiesības pretendēt uz struktūrfondu 2. mērķim atbilstošo atbalstu.

(143) Bet 2005. gadā, kad tika pieņemts Likums Nr. 80/2005, strukturālo pielāgojumu process Umbrijā jau bija gandrīz beidzies. Piedāvātajā reģionu sarakstā, kuriem pienāksies atbalsts no 2007. līdz 2013. gadam, Umbrija pilnībā zaudēs atbalstāmā reģiona statusu. Kaut arī nevar zināt, vai reģionālās attīstības apsvērumi ir ņemti vērā sākotnējā lēmumā apstiprināšanā, tomēr ir skaidrs, ka Komisija nevar paļauties ne uz vienu no šiem apsvērumiem, vērtējot tarifa otro pagarinājumu.

(144) Itālija ir sīki paskaidrojusi otrā *Terni* tarifa pagarinājuma rūpniecības politikas iemeslus (skatīt 61. punktu). Galvenā Itālijas argumenta būtība tarifa attaisnošanai ir tāda, ka energoietilpīgiem uzņēmumiem citās dalībvalstīs arī tiek piemērotas mazākas cenas par enerģiju un šis tarifs ir nepieciešams kā pārejas pasākums, lai novērstu uzņēmumu pārvietošanu ārpus ES, kamēr enerģijas tirgus vēl nav pilnībā liberalizēts un infrastruktūra uzlabota. Šajā gadījumā šie paskaidrojumi ir pretrunā ar Itālijas apgalvojumu, ka *Terni* tarifs joprojām būtu kompensējošs, un pilnīgi noteikti nav attaisnojama ekspropriēšanas paketes pārskatīšana.

(145) Komisija atzīmē, ka Tiesa ir noteikusi, ka "tas, ka dalībvalsts ar vienpusēju pasākumu palīdzību cenšas tuvināt konkurences apstākļus konkrētā ekonomikas nozarē tiem, kas pastāv citās dalībvalstīs, minētajiem pasākumiem nevar atņemt tiesības uz valsts atbalsta statusu" ([41]). Turklāt Itālijas arguments, ka šāds valsts atbalsts ir attaisnojams, jo pastāv citi (kas tādā pat mērā rada konkurences kropļojumus) valsts atbalsti ES, ir pilnībā noraidāms. Šāda pieeja novestu pie sacensības subsīdijās un

([38]) Skatīt Eiropas Kopienu Tiesas spriedumus lietās Itālija pret Komisiju, Lieta C-86/89 [1990] ECR I–3891. lpp., 18. punkts, un Francija pret Komisiju, Lieta C-301/87 [1990] ECR I-307, 50. punkts; Pirmās instances tiesas spriedumu lietā Siemens pret Komisiju, Lieta T-459/93 [1995] ECR II–1675. lpp., 48. punkts.

([39]) OV C 37, 3.2.2001., 3. lpp.

([40]) Valsts atbalsts Nr. 27/1997, Komisijas 1997. gada 30. jūnija Lēmums SG(97) 4949.

([41]) Skatīt, piemēram, Eiropas Kopienu Tiesas spriedumu lietā Itālijas Republika pret Komisiju, Lieta C-372/97 [2004], ECR I–03679. lpp., 67. punkts.

būtu pretrunā valsts atbalsta kontroles galvenajam mērķim. Attiecībā uz uzņēmuma pārvietošanas risku ārpus ES, Komisija atzīmē, ka tās lēmumu praksē vai Kopienas tiesu praksē nav iepriekšēja gadījuma, kad šāds arguments tiktu uzskatīts par attaisnojumu valsts atbalsta piešķiršanai. Šajā gadījumā Komisijai nav pat jāņem vērā šis jautājums, jo Itālijas iestādes šim apgalvojumam nav iesniegušas nekādu pamatojumu. Jo īpaši nav pierādīts, ka tarifs būtu nepieciešams un samērīgs, lai novērstu šādu risku.

(146) Attiecībā uz 61. punktā minētajiem Augsta līmeņa darba grupas secinājumiem, tie nav vērā ņemami, jo atspoguļo vispārīgas politiskās diskusijas iznākumu un nav uzskatāmi par juridiski saistošiem noteikumiem. Cita starpā jāatzīmē, ka darba grupas piedāvātie un Itālijas citētie risinājumi neietver valsts atbalsta piešķiršanu.

(147) Tā kā uz atbalstu nevar attiecināt nevienu no EK līguma 87. pantā minētajām atkāpēm, preferenciālā tarifa otrais pagarinājums uzņēmumiem Terni jāuzskata par nesaderīgu ar kopējo tirgu.

(148) Saskaņā Padomes Regulu (EK) Nr. 659/1999 ([42]), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai, nelikumīgu atbalstu gadījumā, kas nav saderīgi ar kopējo tirgu, jāatjauno efektīva konkurence un nekavējoties jāatmaksā atbalsts, ieskaitot procentu maksājumus.

Tiesiskā paļāvība

(149) Saskaņā ar pastāvošo judikatūru, ja atbalsts ir piešķirts bez iepriekšējas paziņošanas saskaņā ar Līguma 88. panta 3. punktu, atbalsta saņēmējam nevar būt tiesiskā paļāvība, ka tā piešķiršana ir likumīga ([43]). Rūpīgs uzņēmējs parasti ir spējīgs noteikt, vai paziņošanas procedūra ir ievērota un atbalsts ir likumīgs.

(150) Tomēr nelikumīgi piešķirta atbalsta saņēmējs nav pasargāts no īpašiem apstākļiem, kuri tam ir devuši pārliecību, ka atbalsts ir piešķirts likumīgi un tādēļ viņš atsakās atmaksāt atbalstu ([44]). Komisija ir pārbaudījusi, vai īpašie apstākļi uzņēmumos Terni, kas aprakstīti 47. punktā, varētu būt radījuši tiesisko paļāvību.

(151) Būtībā saņēmēji aizbildinājās, ka Itālija tiem devusi garantijas, ka pasākums nav uzskatāms par valsts atbalstu, un Komisijai nav bijuši iebildumi pret šo pasākumu ne tad, kad tika noteikts pirmais pagarinājums, ne tad, kad tikai iesniegta informācija par otro pagarinājumu.

(152) Attiecībā uz pirmo apgalvojumu pietiek atgādināt, ka saskaņā ar pastāvošo judikatūru tiesiskā paļāvība nevar būt atkarīga no atbalsta piešķīrējas dalībvalsts rīcības. Pirmās instances tiesa ir īpaši noteikusi, ka "dalībvalsts sniegta nepareiza informācija par pasākuma likumību nekādā gadījumā nevar radīt tiesisko paļāvību, īpaši, ja Komisijai par šo informāciju pat nav paziņots" ([45]).

(153) Tikai Kopienas pārvaldes rīcība var radīt tiesisko paļāvību. Tiesa jo īpaši ir noteikusi, ka "neviena persona nevar aizbildināties ar principa pārkāpumu, ja vien Kopienas pārvalde tam nav devusi precīzas garantijas (pasvītrojums mūsu)" ([46]).

(154) Uzņēmumi *Terni* apgalvo, ka Komisijai nebija iebildumu pret pasākumu 1991. gadā, kad tā apstiprināja Likumu Nr. 9/1991. Jāatzīmē, ka Komisijas 1991. gada lēmums attiecas tikai uz pasākumu, kas ieviests ar Likumu Nr. 9/1991, tādēļ šā pasākuma apstiprinājums nevar radīt tiesisku paļāvību par jaunā atbalsta pasākuma, kas ieviests ar Likumu Nr. 80/2005, likumību vai saderību. Pat ja Komisija būtu skaidri atzinusi, ka 1991. gada pasākums nav uzskatāms par atbalstu, lai gan tā nav, saņēmējiem nebūtu jāuzskata, ka 2005. gada pasākums arī automātiski nav uzskatāms par atbalstu, jo ir daudz apstākļi, kuriem rodoties, pasākums, kas nav atbalsts, var klūt par valsts atbalstu.

(155) Turklāt Komisijas lēmuma formulējums, paziņojot Itālijai par to atbalsta pasākumu saderību, kas noteikti ar Likumu N. 9/1991 un Likumu Nr. 10/1991, varētu iespējami nozīmēt pretējo, proti, ka Terni pasākums ir uzskatāms par atbalstu.

([42]) OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.

([43]) Eiropas Kopienu Tiesas spriedums lietā *Alcan Deutschland*, Lieta C-24/95 [1997], ECR I–1591. lpp., 25., 30. un 31. punkts, un *Demesa* un *Territorio histórico de Įlava* pret Komisiju, Apvienotās lietas C 183/02 P un C 187/02 [2004] ECR I–10609. lpp., 45. punkts.

([44]) Eiropas Kopienu Tiesas spriedums lietā Komisija pret Vāciju, Lieta C-5/89 [1990] ECR I–3437. lpp., 16. punkts.

([45]) Skatīt Pirmās instances tiesas spriedumu lietā *Fleuren Compost* pret Komisiju, Lieta T-109/01 [2004] ECR II–127. lpp., 141.–143. punkts.

([46]) Skatīt Eiropas Kopienu Tiesas spriedumu lietā Vācija pret Komisiju, Lieta C-506/03, [2005] ECR I–0000. lpp, 58. punkts.

(156) Tāpēc Komisijas lēmums nevarēja dot saņēmējiem precīzas garantijas, ka tarifs varētu nebūt uzskatāms par atbalstu, bet labākajā gadījumā – tiesisko paļāvību, ka 1991. gadā noteiktais tarifa pagarinājums ir saderīgs. Attiecībā uz 2005. gada pagarinājumu savukārt nevarēja rasties nekāda paļāvība. Tāpēc arī šo argumentu var neņemt vērā.

(157) Attiecībā uz pārmetumu, ka Komisija neesot rīkojusies pietiekami rūpīgi, saņemot informāciju par otro tarifa pagarinājumu, šis apgalvojums ir acīmredzami nepamatots. Itālija esot pieminējusi Terni tarifu 2005. gada Ziņojumā par valsts atbalstiem. Sīkāka informācija par Likuma Nr. 80/2005 11. panta 11. punktā paredzēto pasākumu tika iesniegta tikai 2006. gada februārī pēc Komisijas pieprasījuma saistībā ar tā paša likuma 11. panta 12. punktā minētā valsts atbalsta pārbaudīšanu (valsts atbalsts C 13/2006). Komisija uzsāka oficiālu pārbaudes procedūru 2006. gada jūlijā.

(158) Īsais laiks starp informācijas iesniegšanu un Komisijas rīcību rāda, ka Komisija rīkojusies veicīgi.

(159) Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, Komisija ir secinājusi, ka nepastāvēja īpaši apstākļi, kas varēja radīt agrākajiem *Terni* uzņēmumiem tiesisku paļāvību par apstrīdētā pasākuma likumību.

Atmaksāšana

(160) Visas nesaderīgā atbalsta summas, ko saskaņā ar Likuma Nr. 80/2005 11. panta 11. punktu saņēmuši uzņēmumi *ThyssenKrupp*, *Cementir* un *Nuova Terni Industrie Chimiche*, un kas attiecas uz laiku no 2005. gada 1. janvāra (skatīt 26. punktu), ir jāatmaksā, ieskaitot procentus, saskaņā ar V nodaļu Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regulā (EK) Nr. 794/2004, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 659/1999, kura nosaka sīki izstrādātas normas EK Līguma 93. panta piemērošanai ([47]).

(161) Šādā kontekstā jāatgādina, ka atmaksāšanas mērķis ir atjaunot saņēmēja konkurētspēju tādā stāvoklī, kāda tā bija pirms nesaderīgā atbalsta piešķiršanas. Lai noteiktu, kāda bija uzņēmumu *Terni* konkurētspēja pirms Likuma Nr. 80/2005 ieviešanas, jāņem vērā esošā atbalsta pasākums, kas noteikts ar Likumu Nr. 9/1991 un atzīts par valsts atbalstu līdz 2007. gadam.

([47]) OV L 140, 30.4.2004., 1. – 134. lpp.

(162) Tāpēc Komisija uzskata, ka atlikušās atbalsta summas, kas saņēmējiem 2005., 2006. un 2007. gadā pienāktos pēc Likuma Nr. 9/1991, ja nebūtu ieviests Likums Nr. 80/2005, var atskaitīt no atmaksājamās summas, ja Itālija uzskata, ka saņēmējiem ir uz to tiesības saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

VII. **SECINĀJUMS**

(163) Komisija uzskata, ka Itālija, pārkāpjot EK līguma 88. panta 3. punktu, ir nelikumīgi īstenojusi noteikumus, kas paredzēti 11. panta 11. punktā Dekrētā Nr. 80/05, kurš pārveidots par Likumu Nr. 80/2005, trijiem bijušajiem *Terni* uzņēmumiem paredzot izdarīt grozījumus tiem piešķirtajā preferenciālajā elektroenerģijas piegādes tarifā un pagarinot šā tarifa režīma darbība ilgumu līdz 2010. gadam. Komisija uzskata, ka šāds pasākums, kas uzskatāms par vienkāršu darbības atbalstu, neatbilst nevienai EK līgumā minētajai atkāpei un tāpēc nav saderīgs ar kopējo tirgu. Tāpēc tā iepriekš minētā pasākuma daļa, kas vēl nav piešķirta vai izmaksāta, nav jāīsteno. Jau izmaksātais atbalsts ir jāatmaksā. Summas, kas saņēmējiem būtu piešķirtas saskaņā ar Likumu Nr. 9/1991 2005., 2006. un 2007. gadā, var atskaitīt no kopējās atmaksājamās summas,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Valsts atbalsts, ko Itālija sniegusi uzņēmumiem *Thyssen-Krupp*, *Cementir* un *Nuova Terni Industrie Chimiche*, nav saderīgs ar kopējo tirgu.

2. Valsts atbalsts, ko Itālija sniegusi *ThyssenKrupp*, *Cementir* un *Nuova Terni Industrie Chimiche*, bet kas vēl nav izmaksāts, arī nav saderīgs ar kopējo tirgu, un tāpēc to nedrīkst īstenot.

2. pants

1. Itālija atgūst no saņēmējiem 1. panta 1. punktā minēto atbalstu.

2. Atmaksājamās summas ietver procentus par visu laikposmu no atbalsta izsniegšanas brīža saņēmējiem līdz tā atmaksāšanas brīdim.

3. Procentus aprēķina pēc salikto procentu formulas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 794/2004 noteikumiem.

3. pants

1. Itālija veic visus nepieciešamos pasākumus, lai saņēmēji atmaksātu 1. pantā minēto nelikumīgi piešķirto nesaderīgo atbalstu.

2. Atmaksāšanu veic nekavējoties un saskaņā ar valsts tiesību aktos paredzētajām procedūrām, ciktāl tās nekavē šā lēmuma tūlītēju un efektīvu izpildi.

3. Itālija nodrošina, lai šis lēmums tiktu ieviests četru mēnešu laikā no tā paziņošanas brīža.

4. pants

1. Itālija informē Komisiju par valsts procedūru norisi šā lēmuma ieviešanai, līdz šīs procedūras ir pabeigtas.

2. Divu mēnešu laikā pēc šā lēmuma paziņošanas Itālija iesniedz informāciju par kopējām summām (pamatsummu un procentiem), kas saņēmējiem jāatmaksā, un šā lēmuma izpildes nolūkā veikto un plānoto pasākumu sīku aprakstu. Tajā pašā laikā Itālija nosūta Komisijai visus dokumentus, kas apliecina, ka saņēmējiem ir pieprasīts atmaksāt atbalstu.

3. Pēc 2. punktā minētā divu mēnešu termiņa beigām Itālija pēc Komisijas vienkārša pieprasījuma sniedz ziņojumu par šā lēmuma izpildes nolūkā veiktajiem un plānotajiem pasākumiem. Šajā ziņojumā ietver arī sīku informāciju par atbalsta summām un procentiem, ko saņēmēji jau atmaksājuši.

5. pants

Šis lēmums ir adresēts Itālijas Republikai.

Briselē, 2007. gada 20. novembrī

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Neelie KROES